

הכפרה!

מאת חוה ברנר

הגיע היום שבו קצתי בחיי העיר ובשאונום. הגידו בעצמכם וכי אפשר לחיות ברעש כזה?

בשעה 6.10 כל בוקר הייתי מתעוררת לקול נגינה רעשנית שבקעה ממתי לט הרדיו של שכני, וזה אחרי שהייתי מתעלמת מהרעש שהיה מקים בקומתי ובלכתי להתרחק. אך 6.10 — קדש! שעת התעמלות הבקר ברדיו מוסקוה. לא שבת ולא חג, לא שמחה ולא אבל, מאום לא השביתהו מהתעמלות בקר זו. ורק נפתח הרדיו ושכנתי מימין, זו בת החודשים פצחה בצריחת הבקר הקבועה אשר לה.

אחרי כמה דקות מובטח היה לך שמאחת המרפסות תופיע בעלת בית מיושנת עמוסה כרים ושמיכות ולידה בעלה, בפיגמה ובידו החובט.

— אתה מוכרח לדפוק את השמיכות לטני שתלך למשרד —...—

ומאו מתגבר הרעש בלא מצעור. ילדים קמים, רוצים להתלבש, או שאינם רוצים, רוצים לאכול מהר או שמימניהם להכניס למיהם גם כף אחת, רק כף אחת עבור אבאלה — הסרימוסים גדלקים בעוז, תריסים מתרוממים, דלתות נפתחות ונסגרות בדיקות, נשמע עות צעקות, גערות, ריביבוקר, צחוק ובכי ולבסוף, כעין שורת התפוצצויות את שומעת את רומיה הכובסת העולה וגוררת אחריה במדרגות את הגיגיית.

אכן, שלות הבוקר אוספת את ביתך. בסופו של כל בקר, כמובן, שהי בעלים, אחרי שדפקו את המזוונים והורידו את פחי האשפה ורצו להביא "משוה" מהחנות — הולכים לעבודתם. הילדים המולעטים רצים לבית הספר ולגן, והאמהות יוצאות לעמוד בתורן.

שקט ודממה אופפים את הבית. או לא! אחד נשאר! אחד תמיד נשאר. לעולם אינו מסתלק, לעולם אינו סוגר את סיו או יוצא מן הבית. הוא תמיד שם. ממש בבוקר עד אחרי חצות, מנגן, מדבר, מספר ומומר, משרח חח ומסביר, מפרש ומצינבט, ולא דור קא בעבית. בליל שפות ולשוניות, אך

תמיד הוא ער ומעורר. ההרדיו רדיו. בבוקר התעמלות ובלילה רקוד, לפני הצהריים הגרלות ואחרי הצהריים "פינות", יובלות, מסכות, מסורים, הצ'נות, אופירות — הכל חייבת אני לשמוע בקולי קולות. מבקר עד לילה. וכי פלא הוא אם החלטתי לעבור הכפרה?

כמה התגעגעתי לכפרה. שקט. דממת הבקר. נשמע רק קריאת תרגולות ממרחקים וגעית פרות. ללא שכנים רבים, ללא תנועה משגעת וצפירות מכוניות, ובלי רדיו!

בחרתי לי בית קטן, מבודד מעט, צופה אל פני הים, רחוק מהכביש הראשי. נפרדתי משכני ומידידי בעיר — ונסעתי.

בבקר התעוררתי לקול רעש מזור. הבטתי על השעון — ארבע בבקר. הבטתי החוצה — אור. אור גדול. מה זאת?

לול. לול גדול. עצום במרחק עשרות מטרים. מואר בארבע לפנות בקר ובמקום שכנתי בת השנתיים פצחו אלף תרגולות בצרחת הבקר המסורתית קרקור צורם ומרקיץ שחקים.

סגרתי את החלונות והתריסים ונרדמתי שנית.

אחרי שעה קלה התעוררתי. וכי לא שמתי לב שמהעבר השני ישנה רפת? והרפתן בקול אירי זועק: צאנה, צאנה, צאנה לחצר. עגלות מספר הובילו ירק לרפת וצעקות: "דיו! דיו! נס! נס! נס!" רוכסו בחלל הבקר.

ולפתע טרטור — מהו טרטור זה? טרקטור? לא. שורת טרקטורים. טרקטורים — מה עושים פה טרקטורים? וכי לא ראית שבמשך השבוע האחרון החלו מקימים כאן שני בתים חדשים, ומכיון שאין כביש לכאן אין אפשרות להוביל את חמרי הבנין במכר. ניות ויש צורך להשתמש בטרקטורים. ומכונות הבטון גם היא הובאה בטרקטור וטור והחלה עובדת.

לא סלא שחטר מלט בארץ. כמה שהם יוצקים!

וכולם מצלצלים כאן. החלבן מצל-

המפלצת...

מאת יהודה הראז

מרבועת שעסקה בצביעת שפתיה הרחבת. — גם אני! — הרגיעה אותה אמה. — אם אתה לא תסלק את המפלצת מכאן, נעזוב כלנו את המלון! — מסרו האורחים אוליטטום לבעל בית המלון.

והמפלצת — עזב את המלון. אחרי שעות מספר הופיע בלחית שוטר ומסר תביעה משפטית בעון העלבה.

בבית המשפט חייב יהיה בעל המלון, הגברת המרובעת ושאר האורחים לתת את הדין על שגרשו מחברתם את המפלצת.

עבר שבוע, והשוטר בא בשנית למלון. הוא מסר מכתב. — אני מבטל את התביעה — היה כתוב במכתב — היות והצדק אתכם. וכי למי זה אכפת אם אני לחמתי בנגב, אם צרור כדורים רטש את פני הכושי עשה את שלו... ואני יכול ללכת, אתם צודקים רבותי, אני מפלצת, ומקומה של מפלצת בעולם אחר, בעולם הא-גדה...

אוחו לילה נמשתה גחיה מן הים. הגויה היתה עטופה בסרבל כבד. הפנים היו נפוחים ממי הים, צלקת האדימה בין העין והאוזן, האף היה שסוע לשנים, והשפתים פשוקות ומגלות שנים מצהיבות. מפלצת.

המשטרה קבעה שהיה כאן אבוד לדעת...

בצעדים כבדים הוא עשה את דרכו ברחוב. עטוף היה בסרבל כבד, וחבוש כובע צבאי, מתנת כובען אמריקני פיל לנטרופ.

מבטו חלף על קירות הבתים, רגע נעצר ליד השלטים התלויים על הקירות. מכונית שעברה ברחוב והאירה בפניו נסיה את הסביבה גלתה את פניו. צלקת האדימה בין עינו ואוזנו. אפו היה שסוע לשנים, ושפתיו פשוקות ומגלות שנינים מצהיבות; מפלצת. ואתה מכונית שהאירה את פניו גלתה גם שלט קטן: מלון.

הוא טפס על המדרגות. בכניסה למלון מאחורי דלפק ישב בעל העסק שקוע בחשבונות. — חדר, יש? — בעל המלון ענה מתוך שעמום — כן, יש! — והרים ראשו. רעד קל אחזו למראה הפנים השסועים המאדימים של הלכות. — יש, — גמגם — אבל חדר לא טוב. כבודו ימצא בודאי חדר במלון השני, בקצה הרחוב.

עד חצות לילה הילכה דמות האיימים ברחובות הקרת. זוגות שעסקו אינטנסיבית באהבה נצחית נפתחו למריא "פני שטן" שחלפו על פניהם.

צעירה מסוקפת מחפשת טרף, שני עצה מבט רכרכי בגבר שצעד אחריה פרצה ביללת פחדים למראה פניו החי תוכים.

והוא לא הרגיש בואת, או למען האמת עשה עצמו כלא מרגיש. בלילה ישן בחדרו. למחרת בבוקר כיצאו להתרחץ נתקל באורחי המלון האחרים.

נפתח
סלון ליופי ותסרוקות
של
צבי לינצקי
ברחוב שלמה המלך 80
טלפון 2770

הוסיף
"שעורי ריקוד - תענוג"
הספר המצויר ללימוד עצמי של ה נ פ ג ו ז ט. להשיג בכל ביימ לספרים או בסטוריה ה נ פ ג ו ז ט, ת"א, כ"יתודה 64.

בזג החרות
עשינו כנהוג תוצרת

שרותי "דן" ביפו

"דן" משרת את יפו בשלושה קוים: 3-3א - 10.

קו 3 מהלכו הוא:

מהתחנה המרכזית עד לנמל, התחנה הסופית היא ברחוב 22, פנת רחוב 4 (לשעבר רחוב בוסטרס).

קו מס' 3 מהלכו הוא:

מהתחנה המרכזית דרך יפו - תליאביב - שדרות המלך גורג' (יפו), התחנה הסופית היא בסוף המלך גורג'.

קו מס' 10 מהלכו הוא:

מרחוב מאה שערים, פנת רחוב גאולה - דרך מנשיה - יפו, ע"י מגדל השעון - גבעת עליה (דרך הרחיב) - בות 4, 22, 37, 60) עד רחוב 190 (תחנה סופית).

הננו לציין, כי בזמן הקרוב יחולו שנויים ושכלולים בשרותי "דן" ביפו.

התחלת "דן"